ROZSUDEK SOUDU (druhého rozšířeného senátu)
10. května 2006 *

Ve věci T-279/03,

Galileo International Technology LLC, se sídlem v Bridgetown (Barbados),

Galileo International LLC, se sídlem ve Wilmington, Delaware (Spojené státy),

Galileo Belgium SA, se sídlem v Bruselu (Belgie),

Galileo Danmark A/S, se sídlem v Kodani (Dánsko),

Galileo Deutschland GmbH, se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo),

Galileo España, SA, se sídlem v Madridu (Španělsko),

Galileo France SARL, se sídlem v Roissy-en-France (Francie),

Galileo Nederland BV, se sídlem v Hoofdorp (Nizozemsko),

Galileo Nordiska AB, se sídlem ve Stockholmu (Švédsko),

* Jednací jazyk: francouzština.

Galileo Portugal Ltd, se sídlem v Alges (Portugalsko),

Galileo Sigma Srl, se sídlem v Římě (Itálie),

Galileo International Ltd, se sídlem v Langley, Berkshire (Spojené království),

The Galileo Co., se sídlem v Londýně (Spojené království),

Timas Ltd, se sídlem v Dublinu (Irsko),

zastoupené C. Delcordem, J.-N. Louisem, J.-A. Delcordem a S. Maniatopoulosem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené N. Rasmussenem a M. Huttunenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Berenboomem a N. Van den Bosschem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

jejímž předmětem je žaloba na náhradu škody směřující jednak k tomu, aby Komise přestala užívat výraz „Galileo" ve spojení s projektem globálního systému družicové radionavigace Společenství a pobízet třetí osoby k jeho užívání, a jednak k tomu, aby byla nahrazena škoda, která vznikla žalobkyním užíváním a propagací uvedeného výrazu, údajně totožného s ochrannými známkami zapsanými žalobkyněmi, jakož i s jejich obchodními jmény, Komisí,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(druhý rozšířený senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. Papasavvas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,
s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 30. listopadu 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutkový základ sporu

1. *Výraz „Galileo" užívaný žalobkyněmi*

1 Skupina podniků Galileo, jejíž součástí jsou žalující společnosti, byla zřízena v roce 1987 jedenácti severoamerickými a evropskými leteckými společnostmi. Skupina je

jedním ze světových lídrů v nabídce a poskytování elektronických služeb v odvětvích letecké dopravy, cestování, zábavy a hotelového průmyslu, pokud jde o přístup k údajům týkajícím se nabídek, termínů a informací o cenách. Jejími zákazníky jsou především cestovní kanceláře, hotelové společnosti, společnosti pronajímající vozidla, letecké společnosti, tour-operátoři a společnosti organizující okružní plavby.

2 Výraz „Galileo" je prvkem obchodních jmen, obchodních firem a názvů domén žalobkyň. Žalobkyně Galileo International Technology LLC je majitelkou různých národních slovních a obrazových ochranných známek, které byly zapsány v letech 1987 až 1990 a ve kterých tento výraz představuje buď jediný prvek nebo jeden z prvků, jako jsou slovní ochranné známky GALILEO zapsané ve Francii dne 17. září 1987, v Německu dne 18. srpna 1988 a ve Španělsku dne 3. října 1988.

3 Žalobkyně Galileo International Technology LLC je mimoto majitelkou několika ochranných známek Společenství, které byly zapsány na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů, Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM). Jedná se o následující obrazové ochranné známky:





4 První z těchto obrazových ochranných známek byla zapsána dne 4. března 1999, poté nově dne 9. března 2004, druhá dne 20. ledna 2000. Uvedená žalobkyně je rovněž majitelkou slovní ochranné známky GALILEO, zapsané dne 1. října 2003. Všechny tyto ochranné známky byly zapsány pro výrobky a služby spadající do tříd 9, 16, 35, 38, 39, 41 a 42 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

5 Tyto ochranné známky Společenství a národní ochranné známky (dále jen „ochranné známky žalobkyň") byly zapsány k označení zejména telekomunikačních služeb prostřednictvím předávání údajů, počítačových programů týkajících se letecké dopravy, pronájmu vozidel a rezervování cest, zábavních služeb, služeb v oblasti ubytování a pohostinství, jakož i elektrických a počítačových přístrojů, počítačů, softwaru a textových editorů.

2. *Výraz „Galileo" užívaný Komisí*

6 Dne 10. února 1999 přijala Komise sdělení, nazvané „Galileo – Zapojení Evropy do nové generace družicových navigačních služeb" [KOM(99) 54 konečné]. Tímto sdělením zamýšlela Komise umožnit zavedení družicového systému, nazvaného Galileo, odpovídajícího potřebám civilních uživatelů z celého světa v oblasti družicové navigace, určování polohy a synchronizace. Podle Komise bude Galileo slučitelný se dvěma existujícími operačními systémy – americkým systémem GPS [Global Positioning System (systém globálního družicového určování polohy)] a ruským systémem Glonass [Global Orbiting Navigation Satellite System (světový družicový navigační systém)] – a bude moci poskytnout nový globální navigační družicový celek: GNSS [Global Navigation Satellite System (globální družicový navigační systém)]. Od počátku byla na realizačních nákladech projektu Galileo plánována finanční účast soukromého sektoru.

7 Svým usnesením ze dne 19. července 1999 o zapojení Evropy do nové generace družicových navigačních služeb – Galileo – Definiční fáze (Úř. věst. C 221, s. 1) Rada schválila výše uvedené sdělení Komise.

8 Dne 22. listopadu 2000 přijala Komise sdělení Radě a Evropskému parlamentu k programu Galileo [KOM(2000) 750 konečné], které popisuje výsledky definiční fáze programu Galileo a vysvětluje jeho hospodářské a finanční stránky, jakož i strukturu jeho správy. Pokud jde o jednotlivé fáze programu, sdělení uvádí vývojovou fázi družic (2001 až 2005), instalační fázi zahrnující konstrukci družic a zahájení jejich provozu (2006 a 2007), jakož i fázi hospodářského a komerčního provozu nového systému (od roku 2008).

9 Svým usnesením ze dne 5. dubna 2001 k programu Galileo (Úř. věst. C 157, s. 1) Rada schválila prvky nezbytné pro vývojovou fázi. Vyzvala zejména Komisi k zahájení nabídkového řízení za účelem umožnění účasti soukromého sektoru na projektu a vymezení obchodních služeb, které bude Galileo poskytovat. Rada rovněž zdůraznila zájem na tom, aby soukromý sektor převzal pevný finanční závazek, který mu umožní účastnit se instalační fáze.

10 Nařízením (ES) č. 876/2002 ze dne 21. května 2002 o zřízení společného podniku Galileo (Úř. věst. L 138, s. 1; Zvl. vyd. 13/29, s. 477) Rada na návrh Komise použila článek 171 ES a zřídila uvedený společný podnik, jehož úkolem je jednak zajišťovat správu projektu pro fázi výzkumu, vývoje a demonstrace a jednak uvolnit finanční prostředky vyčleněné na program Galileo. Zakládajícími členy společného podniku bylo Evropské společenství, zastoupené Komisí, a Evropská kosmická agentura (ESA), přičemž jeho členem se může stát každý soukromý podnik, který splní kritéria stanovená za tímto účelem.

11 Ve svém sdělení Parlamentu a Radě ze dne 15. října 2002, nazvaném „Stav pokroku programu Galileo" (Úř. věst. C 248, s. 2) Komise uvedla, že program Galileo bude během instalační a provozní fáze spravován soukromým subjektem. Za tímto účelem má být společným podnikem Galileo zahájeno nabídkové řízení směřující k vybrání soukromého konsorcia, kterému bude udělena koncese na instalaci a provoz systému.

12 Před Soudem Komise zdůraznila ústřední význam evropského systému radionavigace z hlediska technologie, hospodářství a ze strategického hlediska, jelikož ovládání této technologie je podmíněno zvládnutím četných průmyslových aplikací. V tomto ohledu Komise zejména zmínila správu dopravních systémů (určování polohy motorových vozidel), vedení politiky životního prostředí, územní plánování, meteorologii, geologii, veřejné práce, energetiku, předcházení přírodním a průmyslovým rizikům, podporu operacím civilní ochrany v případě katastrofy, politiku kontroly zemědělství a fyzickou bezpečnost osob. Podle Komise bude budoucí evropský systém nabízet:

— základní bezplatnou službu vhodnou pro aplikace pro masové tržní využití pro veřejnost;

— komerční službu určenou pro profesionální aplikace;

— službu „zajišťující bezpečnost života" pro situace, kdy je lidský život v nebezpečí, jako například při letecké a námořní navigaci;

— pátrací a záchrannou službu s cílem zlepšit stávající humanitární pátrací systémy;

— veřejně regulovanou službu, omezenou na oblasti civilní ochrany, národní bezpečnosti a prosazování práva.

13 Komise upřesnila, že náklady na vývojovou fázi činily 1,1 miliardy eur a byly financovány rovným podílem Evropskou Unií a ESA. Náklady na instalační fázi, a sice 2,1 miliard eur, by měly být hrazeny především budoucím koncesionářem systému. Pokud jde o fázi komerčního provozu, Komise před Soudem prohlásila, že její zahájení je stanoveno na rok 2010.

3. *Přihláška ochranné známky Společenství podaná Komisí*

14 Dne 21. června 2002 Komise na základě nařízení č. 40/94 požádala o zápis ochranné známky Společenství, a sice obrazového barevného označení. Jedná se o stylizovaný kruh hvězd, inspirovaný logem Evropské Unie a logem ESA, který obsahuje slovo „Galileo“:



Přihláška se týká „služeb výzkumu-vývoje v oblasti družicové radionavigace“ spadajících do třídy 42 ve smyslu Niceské dohody.

15 Dne 14. března 2003 podala žalobkyně Galileo International LLC na základě článku 42 nařízení č. 40/94 námitky proti zápisu této ochranné známky. Rozhodnutím ze dne 29. září 2005 námitkové oddělení OHIM námitky zamítlo. Toto rozhodnutí bylo žalobkyní napadeno před odvolacími senáty OHIM.

16 V srpnu 2003 Komise a ESA předložily emblém programu družicové radionavigace Galileo v Ženevě u Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO), na základě Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, naposledy revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967 a změněné dne 28. září 1979 (*Sbírka smluv Spojených národů*, svazek 828, č. 11847, s. 108, dále jen „Pařížská úmluva“).

4. *Výměna korespondence mezi žalobkyněmi a Komisí*

17 Dopisem ze dne 30. dubna 2001 si žalobkyně stěžovaly u Komise na užívání výrazu „Galileo“ k označení jejího projektu radionavigace. Tvrdily, že jim toto užívání způsobuje škodu a porušuje jejich práva z ochranné známky. Dne 4. února 2002 Komise odpověděla tím, že tvrdila, že užívání výrazu „Galileo“ pro její projekt nepředstavuje zásah do práv z ochranné známky.

18 Poté došlo k intenzivní výměně korespondence mezi žalobkyněmi a Komisí. Žalobkyně trvaly na svém stanovisku, podle kterého Komise užívala výraz „Galileo" v obchodní souvislosti, když pobízela třetí osoby, aby tak činily také, a to pro výrobky a služby podobné těm, na které se vztahují ochranné známky žalobkyň. Komise měla naopak za to, že Galileo zůstával až do roku 2008 programem technologického výzkumu a vývoje, ze kterého až do tohoto data neplynuly žádné příjmy, a že rezervační služby poskytované žalobkyněmi byly zcela odlišnými činnostmi od družicového určování polohy.

5. *Soudní a správní žaloby podané žalobkyněmi souběžně s projednávaným sporem*

19 Žalobkyně Galileo International Technology LLC napadla u Tribunal de commerce de Bruxelles užívání výrazu „Galileo" belgickou společností Galileo Industries, jejímž předmětem činnosti je účast na vývoji činností souvisejících s vesmírným průmyslem a která seskupuje hlavní evropské průmyslníky účastnící se programu Galileo. Rozsudkem ze dne 1. září 2003 Tribunal de commerce de Bruxelles žalobu zamítl, když rozhodl zejména, že odvětví činnosti žalobkyně je odlišné od odvětví činnosti společnosti Galileo Industries. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala odvolání. Věc je v současné době projednávána před Cour d'appel de Bruxelles.

20 Žalobkyně Galileo International Technology LLC mimoto podala u OHIM různé námitky proti přihláškám ochranných známek obsahujících výraz „Galileo", podaným německou společností Astrium, která jakožto dceřiná společnost European Aeronautic Defense and Space Company (EADS) (Evropská společnost pro vzdušnou obranu a vesmír) patří mezi největší evropské podniky vesmírné navigace a účastní se rovněž na programu Galileo.

21 Tatáž žalobkyně konečně podala k Landgericht München (Německo) návrh směřující jednak k tomu, aby bylo Astrium zakázáno užívat výraz „Galileo" k označení několika výrobků a služeb, a jednak k tomu, aby byla konstatována odpovědnost Astrium za účelem získání náhrady škody způsobené uvedeným užíváním. Tento soud návrhu vyhověl, když dne 17. února 2004 rozhodl, že dotčené činnosti byly podobné a že dotčená označení mohou vyvolat záměnu. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozsudkem Oberlandesgerichts München ze dne 13. ledna 2005, který se stal pravomocným, jelikož opravný prostředek podaný společností Astrium byl zamítnut usnesením vydaným Bundesgerichtshof ze dne 24. listopadu 2005.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

22 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 5. srpna 2003 žalobkyně podaly projednávanou žalobu.

23 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud (druhý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení bez předchozího provedení dokazování. Položil však řadu otázek, na které účastnice řízení odpověděly ve stanovené lhůtě. Soud mimoto po vyslechnutí účastnic řízení postoupil věc druhému rozšířenému senátu.

24 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 30. listopadu 2005.

25 Žalobkyně navrhují, aby Soud:

— zakázal Komisi:

— jakkoli užívat výraz „Galileo“ ve vztahu k projektu systému družicové radionavigace;

— pobízet přímo či nepřímo třetí osoby, aby užívaly tento výraz v rámci téhož projektu;

— podílet se na užívání tohoto výrazu třetí osobou;

— uložil Komisi, aby jim zaplatila společně a nerozdílně částku 50 milionů eur jako náhradu vzniklé škody;

— podpůrně, aby v případě, že Komise bude pokračovat v užívání výrazu „Galileo“, Komisi uložil, aby jim zaplatila částku 240 milionů eur;

— uložil Komisi, aby jim zaplatila úroky z prodlení vypočtené prostřednictvím referenční sazby Evropské centrální banky, zvýšené o 2 procentní body od data podání žaloby;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

26 Komise navrhuje, aby Soud:

— odmítl žalobu jako nepřípustnou v rozsahu, v němž je založena na tvrzeních o zásahu do ochranné známky, obchodního jména, obchodní firmy a názvu domény;

— ve zbývající části ji zamítl jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

27 Je namístě konstatovat, že návrhy na uložení zákazu a na náhradu škody podané žalobkyněmi na základě článku 235 a čl. 288 druhého pododstavce ES jsou založeny jednak na zásahu do jejich práv z ochranné známky podle čl. 5 odst. 1 písm. b) první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92, dále jen „směrnice"), a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, a jednak na zásahu do obchodních firem, obchodních jmen a názvů domén žalobkyň, chráněných článkem 8 Pařížské úmluvy.

1. *K přípustnosti*

Argumenty účastnic řízení

28 Komise tvrdí, že žaloba je nepřípustná vzhledem k tomu, že některé žalobní důvody předložené v žalobě neodpovídají předepsaným požadavkům jasnosti a přesnosti.

29 Pokud jí totiž žalobkyně vytýkají, že poškodila jejich národní ochranné známky, Komise zdůrazňuje, že žalobkyně sice vyjmenovávají ochranné známky údajně dotčené v projednávaném sporu – a sice 204 ochranných známek v různých zemích, z toho 24 zapsaných ve členských státech Společenství –, neposkytují však žádné upřesnění ohledně údajně porušených vnitrostátních předpisů. V případě neexistence těchto upřesnění má Komise za to, že po ní nelze žádat sestavení výčtu, jenž by umožnil odhalit, které vnitrostátní předpisy byly údajně porušeny.

30 Pokud jde o jejich ochranné známky Společenství, žalobkyně neuvedly, proč by porušení některé z nich mělo zakládat odpovědnost Společenství. Konkrétně se nedovolávaly zvláštních ustanovení čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

31 Žalobkyně dále nevysvětlují, v čem byly jejich obchodní firmy, obchodní jména a názvy domén dotčeny. Jelikož se totiž opírají pouze o článek 8 Pařížské úmluvy, neodkazují na relevantní vnitrostátní právní předpisy, které provedly tuto úmluvu, a neuvádějí tak důvody, proč by Společenství mělo být vázáno touto smlouvou, jejíž stranou není.

32 Komise konečně namítá nepřípustnost návrhových žádání směřujících k tomu, aby jí Soud uložil příkazy. Smlouva o ES totiž takovou pravomoc soudu Společenství nepřiznává.

33 Žalobkyně odpovídají, že nedostatek přesného odkazu na vnitrostátní zákony nezabránil Komisi, aby pochopila předmět žaloby, ani aby si připravila náležitým způsobem svou obranu.

34 Pokud jde o článek 8 Pařížské úmluvy, tvrdí, že toto ustanovení stanoví zásadu ochrany obchodních jmen, která zavazuje všechny členské státy. Porušením této zásady se Komise dopustila protiprávního jednání.

35 Pokud jde o jejich návrhová žádání směřující k tomu, aby Soud zakázal Komisi užívat výraz „Galileo", žalobkyně mají za to, že tato nijak nezasahují do sféry politické nebo správní pravomoci Komise. Jedná se pouze o to, aby bylo ukončeno protiprávní jednání a zabráněno zvýšení vzniklé škody.

Závěry Soudu

K požadavku jasnosti a přesnosti žaloby

36 Na základě čl. 21 prvního pododstavce a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, jakož i čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudu musí žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů. Tyto údaje musí být dostatečně jasné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Soudu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je třeba pro to, aby byla žaloba přípustná, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby (rozsudky Soudu ze dne 29. ledna 1998, Dubois a Fils v. Rada a Komise, T-113/96, Recueil, s. II-125, bod 29, a ze dne 10. dubna 2003, Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services v. Komise, T-195/00, Recueil, s. II-1677, bod 26).

37 Aby byly splněny tyto požadavky, musí žaloba na náhradu škod údajně způsobených orgánem Společenství obsahovat údaje, které umožňují určit jednání, které žalobce orgánu vytýká, důvody, na základě kterých má za to, že mezi tímto jednáním a škodou, o které tvrdí, že ji utrpěl, existuje příčinná souvislost, jakož i charakter a rozsah této škody (rozsudek Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services v. Komise, bod 36 výše, bod 27).

— K národním ochranným známkám zapsaným ve Společenství a mimo Společenství

38 Pokud jde o žalobní důvody vycházející ze zásahu do národních ochranných známek, z žaloby vyplývá, že se žalobkyně domáhají založení odpovědnosti Společenství, aby získaly náhradu tvrzené škody, a sice ztráty základní funkce a hodnoty svých národních ochranných známek. Tato škoda údajně vzniklá užíváním označení Galileo je podle žalobkyň přičitatelná Komisi. Komise tvrzenou škodu způsobila zejména tím, že nerespektovala uvedená práva z ochranné známky, tak jak jsou definována v čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice.

39 Podle čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice přitom zapsaná ochranná známka přiznává svému majiteli právo „zakázat všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly [...] označení, u něhož z důvodu jeho totožnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a totožnosti či podobnosti zboží nebo služeb označovaných ochrannou známkou a označením existuje nebezpečí záměny u veřejnosti, včetně nebezpečí asociace označení s ochrannou známkou".

40 Odkaz v žalobě na čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice musí být považován za dostatečně jasný a přesný, pokud jde o 24 ochranných známek zapsaných v členských státech Společenství. Článek 5 odst. 1 směrnice totiž provádí harmonizaci pravidel

o právech z ochranné známky ve Společenství a definuje výlučné právo, které mají majitelé ochranných známek ve Společenství (rozsudky Soudního dvora ze dne 16. července 1998, Silhouette International Schmied, C-355/96, Recueil, s. I-4799, bod 25, a ze dne 12. listopadu 2002, Arsenal Football Club, C-206/01, Recueil, s. I-10273, bod 43). Členské státy Společenství byly povinny toto ustanovení provést do vnitrostátního práva a Komise nezpochybnila, že toto provedení bylo zcela uskutečněno, pokud jde o uvedených 24 ochranných známek, na které se směrnice vztahuje.

41 V důsledku toho nemohou být projednávané žalobní důvody prohlášeny za nepřípustné z toho důvodu, že žalobkyně neposkytly upřesnění o údajně porušených vnitrostátních právních úpravách. Důvod obrany Komise spočívající v nepřípustnosti musí být tudíž v tomto ohledu zamítnut.

42 Naopak, pokud jde o 178 ochranných známek zapsaných ve třetích zemích, odkaz žalobkyň na směrnici nemůže zhojit nedostatek přesnosti, pokud jde o povahu a rozsah práv z ochranné známky údajně přiznaných dotčenými právními předpisy platnými mimo Společenství. Z důvodu mlčenlivosti žalobkyň v tomto ohledu si žalovaná nemůže připravit svou obranu a ani Soud nemůže rozhodnout o žalobě v rozsahu, v němž žalobkyně tvrdí, že údajná škoda byla způsobena porušením těchto práv z ochranné známky.

43 V důsledku toho musí být žaloba prohlášena za nepřípustnou, pokud jde o žalobní důvod vycházející z porušení těchto práv. Mimoto v odpověď na písemnou otázku Soudu žalobkyně připustily, že se nemohou dovolávat práv z ochranných známek zapsaných ve třetích zemích.

— K ochranným známkám majícím dobré jméno

44 V bodě 40 jejich repliky žalobkyně poukazují na proslulost svých ochranných známek. Pokud zamýšlejí dovolávat se v konečném výsledku čl. 5 odst. 2 a 5 směrnice, stačí připomenout, že toto ustanovení se omezuje na to, že umožňuje členským státům jednak stanovit zvýšenou ochranu ochranných známek majících dobré jméno při neexistenci podobnosti dotčených výrobků nebo služeb a jednak zvýšenou ochranu proti užívání označení za jinými účely než k odlišení výrobků nebo služeb. Žalobkyně však v žalobě neobjasnily dobré jméno svých ochranných známek a způsoby ochrany přiznané některými z relevantních vnitrostátních právních úprav.

45 Ačkoli se tedy zdá možným, že dobré jméno ochranných známek žalobkyň bylo dotčeným jednáním Komise porušeno, nic to nemění na tom, že žalobkyně nepředložily žalobní důvod nezbytný za účelem splnění výše uvedených požadavků přesnosti. Žaloba musí být tudíž prohlášena za nepřípustnou, pokud jde o žalobní důvod vycházející z porušení čl. 5 odst. 2 a 5 směrnice.

— K ochranným známkám Společenství

46 Je namístě konstatovat, že žalobkyně ve své žalobě uvedly svých pět „ochranných známek Společenství a přihlášek ochranných známek Společenství" a dovolávaly se „zásahu do práv z ochranné známky Galileo International Technology a práv vyplývajících z jejich přihlášek ochranných známek Společenství". Mimoto poznámka pod čarou 57 výslovně odkazuje na „nařízení [...] č. 40/94".

47 I když žaloba výslovně nezmiňuje čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, dovolává se tak přinejmenším konkludentně práv přiznaných tímto ustanovením. Mimoto z ustálené judikatury vyplývá, že chybné označení použitelného předpisu nemůže způsobovat nepřípustnost předloženého žalobního důvodu, pokud z žaloby dostatečně jasně vyplývá předmět a stručný popis tohoto žalobního důvodu (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1969, X v. Kontrolní komise, 12/68, Recueil, s. 109, body 6 a 7, a rozsudek Soudu ze dne 10. října 2001, Corus UK v. Komise, T-171/99, Recueil, s. II-2967, bod 36). Na základě toho je třeba dospět k závěru, že žalobce není rovněž povinen uvést výslovně konkrétní právní pravidlo, z něhož jeho žalobní důvod vychází, za podmínky, že jeho argumentace je dostatečně jasná pro to, aby odpůrce a soud Společenství mohli toto pravidlo bez obtíží určit.

48 Článek 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 přiznává majiteli ochranné známky Společenství práva totožná s právy přiznanými čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice majiteli národní ochranné známky. Toto posledně uvedené ustanovení bylo v žalobě opakovaně uplatněno. Krom toho nedošlo ke zmatení Komise, pokud jde o „část žalobních důvodů týkajících se Společenství" předložených žalobkyněmi, protože v bodě 50 své žalobní odpovědi výslovně odkazuje na článek 9 nařízení č. 40/94.

49 Z toho vyplývá, že uplatnění čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 žalobkyněmi splňuje výše uvedené požadavky přesnosti, a musí být tudíž prohlášeno za přípustné.

— K obchodním firmám, obchodním jménům a názvům domén

50 Podle žalobkyň se ochrana jejich obchodních firem překrývá s ochranou jejich obchodních jmen, zatímco jejich názvy domén představují zvláštní použití jejich obchodních jmen. Když byly žalobkyně dotázány na význam tohoto prohlášení,

upřesnily, že článek 8 Pařížské úmluvy se týká pouze ochrany obchodního jména, přičemž obchodní firma je chráněna jinými vnitrostátními právními normami. Dodaly, že i když uvedený článek 8 chrání pouze obchodní jméno *stricto sensu*, svou žalobou zamýšlejí zdůraznit, že práva k jejich obchodním firmám jsou rovněž dotčena.

51 Pokud jde o žalobní důvody vycházející z dotčení jejich obchodních firem a jejich názvů domén, je namístě konstatovat, že žalobkyně nepředložily žádnou skutečnost, která by přesahovala rámec těchto tvrzení. Zejména se nijak nevyjádřily ohledně údajně porušených vnitrostátních právních norem a obecných zásad společných právním řádům členských států, na základě kterých by Společenství mělo v souladu s čl. 288 druhým pododstavcem ES nahradit tvrzenou škodu. Tyto žalobní důvody nesplňují výše uvedené požadavky přesnosti, a musejí být tudíž prohlášeny za nepřípustné.

52 Pokud jde o uplatnění svých obchodních jmen žalobkyněmi ve smyslu článku 8 Pařížské úmluvy, je pravda, že obchodní jméno je právem duševního vlastnictví, jehož ochrana stanovená uvedeným článkem 8 je uložena členům Světové obchodní organizace (WTO) na základě Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „Dohoda TRIPS") (rozsudek Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2004, Anheuser-Busch, C-245/02, Sb. rozh. s. I-10989, body 91 až 96).

53 I když jsou však členové WTO, včetně členských států Společenství, povinny obchodní jméno chránit, nic to nemění na tom, že článek 8 Pařížské úmluvy se omezuje na stanovení, že „obchodní jméno je chráněno ve všech zemích, [na které se úmluva vztahuje], aniž by bylo třeba je přihlašovat nebo zapisovat; nerozhoduje, zdali je, či není součástí tovární nebo obchodní známky".

54 Tento předpis se omezuje, ani zdaleka nedefinuje rozsah a podmínky ochrany přiznané obchodnímu jménu, na formulaci požadavku zavedení takové ochrany. Nemůže být tedy považován za předpis harmonizující pravidla týkající se práv z obchodního jména.

55 Na rozdíl totiž od článku 5 směrnice, který definuje právě „práva z ochranné známky", což je důvod, proč může odkaz na tento článek platně nahradit uplatnění relevantních vnitrostátních právních předpisů členských států (viz bod 40 výše), článek 8 Pařížské úmluvy svým rozšiřujícím zněním umožňuje jednotlivým vnitrostátním zákonodárcům zavést různé režimy ochrany tím, že stanoví zejména podmínky vztahující se k minimálnímu užívání nebo minimální známosti obchodního jména (viz v tomto smyslu rozsudek Anheuser-Busch, bod 52 výše, bod 97).

56 Když byly žalobkyně dotázány Soudem na ochranu přiznanou článkem 8 Pařížské úmluvy, nedovolávaly se žádné konkrétní vnitrostátní právní úpravy, která by jim přiznávala dostatečnou ochranu jejich obchodních jmen a která by mohla být Komisí porušena.

57 V důsledku toho, ačkoli je pravda, že relevantní vnitrostátní pravidla na ochranu práv, která patří do oblasti, na niž se dohoda TRIPS vztahuje, musí být uplatňována ve světle znění a účelu ustanovení této dohody (rozsudek Anheuser-Busch, bod 52 výše, bod 55), žalobkyně se nemohou užitečně dovolávat této povinnosti ve stávající souvislosti, jelikož neuplatnily a neupřesnily taková vnitrostátní pravidla.

58 Krom toho, jelikož ustanovení Dohody TRIPS postrádají přímý účinek, nemohou jako taková zakládat práva, jichž by se žalobkyně mohly dovolávat přímo před soudem Společenství (viz v tomto smyslu rozsudek Anheuser-Busch, bod 52 výše, bod 54) nezávisle na případných vnitrostátních pravidlech.

59 Z toho vyplývá, že žalobní důvod vycházející z porušení článku 8 Pařížské úmluvy musí být rovněž prohlášen za nepřípustný.

K návrhovým žádáním směřujícím k tomu, aby Komise ukončila údajné protiprávní jednání

60 Pokud žalobkyně navrhují, aby bylo Komisi zakázáno užívat výraz „Galileo" ve vztahu k projektu systému družicové radionavigace, Komise odkazuje na ustálenou judikaturu, podle níž soud Společenství nemůže ukládat příkazy orgánu Společenství, aniž by zasáhl do pravomoci správního orgánu, a to ani v rámci řízení o náhradě škody (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. dubna 1991, Assurances du crédit v. Rada a Komise, C-63/89, Recueil, s. I-1799, bod 30; rozsudek Soudu ze dne 27. června 1991, Valverde Mordt v. Soudní dvůr, T-156/89, Recueil, s. II-407, bod 150; usnesení Soudu ze dne 1. června 1999, Meyer v. Komise, T-71/99, Recueil, s. II-1727, bod 13, a ze dne 14. ledna 2004, Makedoniko Metro a Michaniki v. Komise, T-202/02, Recueil, s. II-181, bod 53).

61 Komise dodává, že čl. 288 druhý pododstavec ES umožňuje pouze náhradu škod vzniklých v minulosti a nepřiznává žádné právo ukládat příkazy určené k zabránění budoucímu protiprávnímu jednání. Zákaz užívat jméno nemůže být považován za naturální náhradu. Takový zákaz by totiž sice zabránil trvání tvrzené škody, ale v jeho důsledku by nedošlo k náhradě již vzniklé škody.

62 V tomto ohledu je namístě připomenout, že podle čl. 288 druhého pododstavce ES „[v] případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Společenství v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jeho orgány nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich funkce". Toto ustanovení se týká jak

podmínek mimosmluvní odpovědnosti, tak způsobů a rozsahu práva na náhradu škody. Krom toho článek 235 ES přiznává Soudnímu dvoru pravomoc „rozhodovat spory o náhradu škody podle čl. 288 druhého pododstavce".

63 Z těchto dvou ustanovení – které na rozdíl od čl. 40 prvního pododstavce bývalé Smlouvy o ESUO, který stanovil pouze finanční náhradu, nevylučují poskytnutí naturální náhrady – vyplývá, že soud Společenství má pravomoc ukládat Společenství jakoukoli formu náhrady, která je v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států v oblasti mimosmluvní odpovědnosti, včetně, jeví-li se jako slučitelná s těmito zásadami, naturální náhrady, případně formou příkazu jednat nebo se jednání zdržet.

64 V oblasti ochranných známek je přitom cílem směrnice, aby zapsané národní ochranné známky požívaly ve všech členských státech jednotnou ochranu. Na základě jejího čl. 5 odst. 1 taková ochranná známka opravňuje svého majitele „zakázat všem třetím osobám" její užívání. Jak bylo uvedeno výše (bod 40), toto ustanovení provádí harmonizaci pravidel o právech z ochranné známky ve Společenství.

65 Z toho vyplývá, že jednotná ochrana přiznaná majiteli národní ochranné známky zapsané ve Společenství patří mezi obecné zásady společné právním řádům členských států ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES.

66 Tento závěr je potvrzen nařízením č. 40/94, které ve svém čl. 98 odst. 1 stanoví, že zjistí-li soudy pro ochranné známky Společenství, že žalovaný porušil ochrannou známku Společenství nebo že její porušení ze strany žalovaného hrozí, vydají příkaz, „který mu zakazuje pokračovat v jednání", a přijmou příslušná opatření k zajištění dodržování tohoto zákazu. Na základě čl. 249 druhého pododstavce ES je přitom toto nařízení závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech.

67 Ačkoli je pravda, že jednotná ochrana majitele ochranné známky je v členských státech provedena procesní možností příslušných vnitrostátních soudů vydávat rozsudky zakazující žalovanému zasahovat do dovolávaného práva z ochranné známky, Společenství nemůže být ze zásady vyňato z odpovídajícího procesního opatření ze strany soudu Společenství, jelikož tento soud má výlučnou pravomoc rozhodovat o žalobách na náhradu škody přičitatelné Společenství (rozsudek Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services v. Komise, bod 36 výše, bod 89).

68 Společenství nemůže být tím spíše vyňato z výše uvedeného režimu ochrany, jelikož orgány Společenství jsou povinny respektovat veškeré právo Společenství, jehož součástí je sekundární právo. Komise tak musí respektovat ustanovení směrnice a nařízení č. 40/94 přijatých na její návrh Radou (viz v tomto smyslu rozsudek Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services v. Komise, bod 36 výše, body 85 a 86 a uvedená judikatura).

69 Pokud Komise zpochybňuje, že by dotčený zákaz mohl skutečně nahradit tvrzenou škodu, je namístě připomenout, že žalobkyně tvrdí, že jsou oběťmi trvalého a opakovaného protiprávního užívání označení Galileo, čímž jsou zasažena jejich práva z ochranné známky. Zvláštním cílem práva z ochranné známky je přitom zejména zajistit majiteli výlučné právo užívat ochrannou známku pro první uvedení výrobku do oběhu, a chránit ho tak před soutěžiteli, kteří by chtěli zneužít postavení a dobré pověsti ochranné známky prodejem výrobků neoprávněně označených touto ochrannou známkou (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1997, Loendersloot, C-349/95, Recueil, s. I-6227, bod 22 a uvedená judikatura).

70 Z toho vyplývá, že zásah do výlučného práva užívat ochrannou známku nezbytně vede k jejímu poškození, a způsobuje tak jejímu majiteli škodu.

71 Úplná náhrada takto způsobené škody přitom vyžaduje, aby bylo právo majitele ochranné známky obnoveno do původního nedotčeného stavu, přičemž takové obnovení vyžaduje přinejmenším, kromě případné vyčíslené náhrady škody, okamžité ukončení zásahu do jeho práva. Právě navrhovaným příkazem se žalobkyně v projednávaném případě domáhají toho, aby byl ukončen údajný zásah Komise do jejich práv z ochranné známky.

72 Komise navíc sama zdůraznila v odpověď na otázku Soudu, že by bylo nemyslitelné si představit, že by v případě jejího odsouzení k povinnosti nahradit škodu v rozporu s tímto rozhodnutím pokračovala v jednání, které Soud prohlásil za protiprávní. Komise tak připouští, že je *de facto* vázána ve smyslu zákazu jednat rozhodnutím soudu Společenství, které konstatuje její odpovědnost. Takové rozhodnutí znamená uložení mlčky učiněného příkazu Komisi.

73 V důsledku toho musí být návrhová žádání směřující k tomu, aby bylo Komisi zakázáno užívat výraz „Galileo" ve vztahu k projektu systému družicové radionavigace, prohlášena za přípustná. Důvod obrany Komise vycházející z nepřípustnosti těchto návrhových žádání tedy nemůže být přijat.

Závěry

74 Z předcházejícího vyplývá, že návrhová žádání žaloby jsou v plném rozsahu přípustná. Stejně tak jsou přípustné žalobní důvody vycházející z porušení práv přiznaných žalobkyním podle čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, pokud jde o jejich národní ochranné známky zapsané ve Společenství a jejich ochranné známky Společenství.

2. *K věci samé*

75 Žalobkyně zakládají svou žalobu primárně na zásadě odpovědnosti Komise za protiprávní jednání a podpůrně na zásadě odpovědnosti za dovolené jednání.

K odpovědnosti Komise za protiprávní jednání

Úvodní poznámky

76 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství za protiprávní jednání jeho institucí ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES vázán na splnění souboru podmínek, a sice protiprávnosti jednání vytýkaného orgánům, skutečné existence škody a existence příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a uplatňovanou škodou (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1982, Oleifici Mediterranei v. EHS, 26/81, Recueil, s. 3057, bod 16; rozsudky Soudu ze dne 11. července 1996, International Procurement Services v. Komise, T-175/94, Recueil, s. II-729, bod 44; ze dne 16. října 1996, Efisol v. Komise, T-336/94, Recueil, s. II-1343, bod 30, a ze dne 11. července 1997, Oleifici Italiani v. Komise, T-267/94, Recueil, s. II-1239, bod 20).

77 Pokud není některá z těchto podmínek splněna, žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu, aniž by bylo nezbytné zkoumat ostatní podmínky (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. září 1994, KYDEP v. Rada a Komise, C-146/91, Recueil, s. I-4199, body 19 a 81, a rozsudek Soudu ze dne 20. února 2002, Förde-Reederei v. Rada a Komise, T-170/00, Recueil, s. II-515, bod 37).

78 Protiprávní jednání vytýkané orgánu Společenství musí spočívat v dostatečně závažném porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, Recueil, s. I-5291, bod 42).

79 Rozhodující kritérium umožňující domnívat se, že je tento požadavek splněn, je kritérium zjevného a závažného porušení mezí posuzovací pravomoci orgánu Společenství tímto orgánem.

80 Pokud tento orgán disponuje pouze značně omezeným nebo dokonce žádným prostorem pro uvážení, pouhé porušení práva Společenství může stačit k prokázání existence dostatečně závažného porušení (rozsudky Soudu ze dne 12. července 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Recueil, s. II-1975, bod 134, a ze dne 10. února 2004, Afrikanische Frucht-Compagnie a Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert v. Rada a Komise, T-64/01 a T-65/01, Recueil, s. II-521, bod 71).

81 S přihlédnutím k těmto poznámkám je třeba přezkoumat jednotlivé žalobní důvody a argumenty předložené v projednávaném případě žalobkyněmi.

Argumenty účastnic řízení

82 Prvním žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že protiprávní jednání Komise, kterým jim vznikla škoda, spočívá v porušení jejich práv z ochranné známky na základě čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice. Užíváním výrazu „Galileo“ a pobízením třetích osob, aby tento výraz užívaly bez souhlasu žalobkyň, Komise zasáhla a nadále zasahuje do

jejich práv z ochranné známky. Mimoto se žalobkyně dovolávají svých ochranných známek Společenství na základě čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

83 V tomto ohledu upřesňují, že výraz „Galileo" užívaný Komisí se podstatným způsobem podobá jejich ochranným známkám. Rozlišovací způsobilost těchto ochranných známek je tedy jednáním Komise ve velkém rozsahu dotčena.

84 Žalobkyně zdůrazňují také podobnost mezi jimi nabízeným zbožím a poskytovanými službami a těmi, o které jde v projektu Galileo Komise, jelikož cíloví zákazníci obou účastnic řízení jsou z větší části totožní.

85 Žalobkyně totiž nabízejí služby, které jsou určeny odvětví letecké, námořní a pozemní dopravy, odvětví hoteliérství a koncovým spotřebitelům. Tyto služby umožňují obdržet informace o skutečné poloze letadel v průběhu letu, letovém řádu, jakož i možnostech rezervace. Žalobkyně rovněž nabízejí výrobky související s těmito službami, zejména počítačové programy.

86 Pokud jde o navigační projekt Galileo, je určen potenciálním uživatelům, a sice poskytovatelům služeb, výrobcům a jejich zákazníkům v oblasti silniční, železniční, letecké dopravy a v námořním odvětví. Hlavní službou nabízenou tímto projektem je určování skutečné polohy těchto dopravních prostředků.

87 Tato hlavní služba je totožná se službami poskytovanými žalobkyněmi umožňujícími určit přesnou zeměpisnou polohu letu. Podobnost se vztahuje i na zboží, protože projekt Galileo s sebou nese vývoj softwaru a zvláštních počítačů pro výklad, užívání a rozšiřování informací spotřebitelům.

88 Podle žalobkyň existuje u dotyčné veřejnosti nebezpečí záměny mezi jejich ochrannými známkami a výrazem „Galileo" užívaným Komisí. Komise totiž sama zdůraznila obrovský význam evropského projektu Galileo, jelikož je plánováno vytvoření přibližně 140 000 pracovních míst a zakázka na zařízení a služby je odhadována na více než 9 miliard eur ročně od roku 2010. Žalobkyně mají za to, že tento vývoj povede nevyhnutelně k čím dál tím více rozšířenějšímu užívání výrazu „Galileo" ve všech technologiích, kterých se projekt bude dotýkat.

89 Krom toho podle žalobkyň k užívání výrazu „Galileo", tak jak jej zamýšlí užívat Komise, dochází „v obchodním styku", jelikož tento výraz je používán ve vztahu k souboru služeb, které má projekt Galileo poskytovat.

90 Žalobkyně upřesňují, že Komise a Rada zdůraznily skutečnost, že projekt Galileo je založen na partnerství se soukromým sektorem, že má obchodní účel směřující k zajištění hospodářské provozuschopnosti projektu. V současnosti již pracuje na technických stránkách projektu konsorcium 65 podniků a svou budoucí účast již připravují četné průmyslové a bankovní skupiny. V průběhu všech fází provozu projektu Galileo bude mít tedy pro soukromý sektor tento projekt významné hospodářské dopady.

91 Komise již zřídila ve spolupráci s ESA „společný podnik Galileo" (viz bod 10 výše), přičemž tento podnik je pověřen prováděním vývojové a ověřovací fáze programu

Galileo, jakož i přípravou jeho instalační a provozní fáze. Mimoto Komise dne 22. května 2003 vyhlásila nabídkové řízení v hodnotě 500 000 eur, určené zejména ke studiu integrace projektu Galileo do existujících navigačních systémů.

92 Navíc to, že Komise požádala o zápis ochranné známky Společenství Galileo (viz bod 14 výše), by bylo možno vysvětlit jen tehdy, jestliže plánuje tuto ochrannou známku užívat za účelem rozlišení výrobků nebo služeb.

93 Podle žalobkyň Komise pobízela významné evropské průmyslové skupiny, aby užívaly výraz „Galileo" jakožto ochrannou známku v obchodním styku, jako například společnost Galileo Industries, proti níž byla podána žaloba u Tribunal de commerce de Bruxelles (viz bod 19 výše), která se dovolávala výběru výrazu „Galileo" provedeného Komisí. Partneři, na něž se obrací společný podnik, jsou nezbytně vedeni k užívání téhož výrazu, přičemž toto užívání musí být rovněž přičítáno Komisi.

94 Druhým žalobním důvodem žalobkyně vytýkají Komisi, že jim způsobila škodu, když neprovedla průzkum ohledně ochranných známek. Kdokoli, kdo usiluje o užívání nové ochranné známky, se přitom ocitá v nebezpečí, že určitá třetí osoba již mohla získat výlučná práva k totožnému nebo podobnému označení. Žalobkyně mají za to, že kdyby Komise takový průzkum provedla, dozvěděla by se o jejich právech z ochranné známky a snadno by si mohla zvolit odlišný výraz k označení svého projektu. V každém případě se Komise dopustila závažného pochybení, když pokračovala v užívání výrazu „Galileo", a to i přesto, že byla poté o jejich právech z ochranné známky informována.

95 Komise odpovídá, že označení výzkumného programu Galileo a ochranné známky dovolávané žalobkyněmi nejsou podobné, jelikož základním prvkem rozlišujícím jejich ochranné známky je stylizovaný kruh hvězd. Pokud jde konkrétněji o její přihlášku ochranné známky Společenství, ta se týká velmi zvláštního označení (viz bod 14 výše), které nevyvolává nebezpečí záměny s ochrannými známkami, kterých se dovolávají žalobkyně.

96 Mimoto tato přihláška ochranné známky se vztahuje ke službám výzkumu a vývoje omezeným na oblast družicové radionavigace. Byla podána z čistě zajišťovacího důvodu, aby bylo vyloučeno nebezpečí, že by si soukromý podnik přivlastnil tento výraz a měl prospěch z jeho dobrého jména bez jakéhokoliv odůvodnění.

97 Krom toho ochranné známky dovolávané žalobkyněmi nejsou určeny široké veřejnosti. Žalobkyně je užívají výlučně v rámci operací uskutečněných v úzkých obchodních kruzích. V důsledku toho nejsou jejich ochranné známky proslulé mezi spotřebiteli a koncovými uživateli.

98 Z téhož důvodu neexistuje žádné nebezpečí záměny u široké veřejnosti mezi dovolávanými ochrannými známkami a výrazem „Galileo“ užívaným pro evropský projekt. Podnikatelé, kterým jsou určeny činnosti žalobkyň, jsou mnohem informovanější než průměrný spotřebitel a nečiní jim obtíže rozeznat výraz „Galileo“ jako označující evropský výzkumný projekt a odlišit ho od ochranných známek žalobkyň.

99 Komise dodává, že užívala výraz „Galileo“ výlučně jako synonymum názvu evropského projektu družicové navigace. Toto užívání nemělo nikdy sloužit k propagaci služby nebo výrobku vzniklých z technických výsledků získaných v rámci projektu.

100 Pokud jde o „společný podnik Galileo", ten existuje pouze pro správné vedení fáze výzkumu a vývoje programu Galileo a neprovozuje žádnou obchodní činnost. Omezuje se na řízení nabídkových řízení a vybrání budoucího koncesionáře systému.

101 Komise popírá, že povzbuzovala třetí osoby v užívání výrazu „Galileo" pro zboží nebo služby v obchodním styku. Neexistuje zejména žádná spojitost se společností Galileo Industries. Tuto společnost zejména nepobízela, aby užívala výraz „Galileo" jako ochrannou známku.

102 Pokud jde o druhý žalobní důvod předložený žalobkyněmi, Komise zpochybňuje, že byla na základě právních předpisů povinna provést průzkumy ohledně ochranných známek. Neprovedení průzkumu ohledně ochranných známek není samo o sobě pochybením.

Závěry Soudu

— K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práv z ochranné známky žalobkyň

103 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z porušení práv z ochranné známky žalobkyň Komisí, je namístě konstatovat, že čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 stanoví pravidla přiznávající jim práva. Tato ustanovení totiž žalobkyním přiznávají jakožto majitelkám ochranných známek chráněných směrnicí a nařízením č. 40/94 výlučné právo za určitých podmínek zakázat všem třetím osobám užívat označení podobné nebo totožné s jejich ochrannými známkami.

104 Pokud jde o to, zda uvedená ustanovení a právo, které přiznávají žalobkyním, byla dostatečně závažně porušena Komisí, je třeba podotknout, že takové porušení předpokládá, že jsou v daném případě splněny všechny podmínky použití těchto ustanovení.

105 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že jedna z těchto podmínek podřizuje ochranu majitele ochranné známky existenci nebezpečí záměny způsobeného zejména totožností nebo podobností výrobků nebo služeb označených dotčenou ochrannou známkou nebo označením.

106 Komise tedy mohla porušit čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 pouze tehdy, jestliže žalobkyně prokáží, že užívala výraz „Galileo" k označení výrobků nebo služeb podobných nebo totožných s výrobky a službami označenými ochrannými známkami, jejichž jsou majitelkami.

107 Ačkoli se přitom žalobkyním podařilo prokázat, že samy nabízejí četné služby a výrobky označené svými ochrannými známkami obsahujícími výraz „Galileo", není tomu tak, pokud jde o užívání téhož výrazu Komisí.

108 Žalobkyně zejména neprokázaly, že sama Komise nabízí výrobky nebo služby v souvislosti s jejím projektem Galileo.

109 Ve svých spisech se omezily na uplatnění, že projekt Galileo Komise je určen „potenciálním uživatelům", že „s sebou nese vývoj" zvláštního softwaru, že je „určen k poskytování služeb" a že Komise svou přihláškou ochranné známky Společenství „zamýšlí užívat tuto ochrannou známku" k rozlišení výrobků nebo služeb.

110 V odpověď na písemnou otázku Soudu výslovně připustily, že dosud neexistují výrobky a služby, které by vznikly z technických výsledků získaných díky projektu Galileo Komise, a že takové výrobky a služby nejsou dosud k dispozici pro budoucí veřejné či soukromé uživatele systému družicové radionavigace.

111 Zadruhé je třeba připomenout, že čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 rovněž podřizují ochranu majitele ochranné známky tomu, aby užívání dotčeného označení třetí osobou mohlo být kvalifikováno jako „užívání v obchodním styku".

112 Majitel ochranné známky je tak chráněn jen tehdy, pokud je užívání dotčeného označení způsobilé zasáhnout funkce ochranné známky a zejména její základní funkci, kterou je zaručit spotřebiteli původ výrobku nebo služby. Tak tomu je zvláště tehdy, pokud užívání označení, které je vytýkáno třetí osobě, je s to v obchodním styku hodnověrně navozovat dojem existence materiální spojitosti mezi výrobky nebo službami třetí osoby a podnikem původu těchto výrobků nebo služeb. V tomto ohledu je třeba ověřit, zda jsou cíloví spotřebitelé schopni si označení tak, jak je třetí osobou užíváno, vyložit jako směřující k označení podniku původu výrobků nebo služeb třetí osoby (viz v tomto smyslu rozsudek Anheuser-Busch, bod 52 výše, body 59 a 60).

113 V projednávaném případě nejsou tato kritéria splněna. Jak totiž vyplývá ze spisu, Komise až doposud užívala výraz „Galileo" pouze k celkovému označení svého projektu družicové radionavigace, sice za zdůraznění mnohých výhod pro uživatele jeho budoucího provozu (viz bod 12 výše), ale aniž by stanovila materiální spojitost mezi určitými výrobky nebo službami vzniklými z uskutečnění výzkumné, vývojové a instalační fáze projektu a výrobky a službami nabízenými žalobkyněmi. Pokud jde o vlastní výrobky a služby radionavigace, je nesporné, že v současném stadiu projektu ještě neexistují (viz bod 110 výše).

114 V tomto ohledu je třeba zejména poznamenat, že označení je užíváno „v obchodním styku", pokud k užívání dochází v kontextu hospodářské činnosti směřující k hospodářskému zvýhodnění (viz rozsudek Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services v. Komise, bod 36 výše, bod 93 a uvedená judikatura).

115 V tomto ohledu je pravda, že Komise zdůrazňuje obchodní účel svého projektu. Snaží se v co největším možném rozsahu o to, aby se stal provozuschopným a aby služby družicové radionavigace mohly být skutečně nabízeny podle stanoveného časového rozvrhu, jelikož důvodem vzniku projektu je právě jeho hospodářský provoz.

116 Je nicméně rovněž pravda, že úloha Komise se omezuje na zahájení jejího projektu družicové radionavigace jakožto „evropské odpovědi" na americký systém GPS a ruský systém Glonass, na finanční podporu výzkumné, vývojové a instalační fáze projektu, jakož i na vytvoření vhodného rámce k následné fázi hospodářského provozu, zejména účastí na zřízení „společného podniku Galileo" a vyhlášením nabídkového řízení určeného k integraci projektu Galileo do existujících navigačních systémů.

117 Komise tímto nevykonává hospodářskou činnost, jelikož nenabízí ani zboží, ani služby na trhu. Užíváním výrazu „Galileo" v rámci výzkumné, vývojové a instalační fáze projektu, které předcházejí fázi vlastního hospodářského provozu, není cílem Komise získat hospodářské zvýhodnění ve srovnání s ostatními subjekty vzhledem k tomu, že v této oblasti neexistují subjekty, které by Komisi v této oblasti konkurovaly. V rozporu s tvrzením žalobkyň tedy není umělé v tomto kontextu rozlišovat mezi fází hospodářského provozu projektu Galileo a fázemi předcházejícími.

118 Z toho vyplývá, že žalobkyně rovněž neprokázaly, že by užívání výrazu „Galileo" Komisí bylo způsobilé zasáhnout funkce dovolávaných ochranných známek a že by k němu docházelo „v obchodním styku" ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

119 Tento závěr není popřen skutečností, že Komise podala u OHIM přihlášku ochranné známky Společenství pro svůj projekt Galileo, týkající se „služeb výzkumu-vývoje v oblasti družicové radionavigace" a že u WIPO předložila jí odpovídající emblém (viz body 14 a 16 výše).

120 Ačkoli totiž takové jednání může znamením úmyslu přihlašovatele vykonávat činnost v obchodním styku, není tomu tak za zvláštních okolností tohoto případu, dokud jednání Komise nepřekročí meze úlohy, která jí byla až do současné doby v rámci jejího projektu družicové radionavigace a při užívání výrazu „Galileo" svěřena (viz body 113, 116 a 117 výše).

121 Pokud žalobkyně namítají, že Komise bude na základě vší pravděpodobnosti užívat svou budoucí ochrannou známku Společenství ve prospěch koncesionářských podniků systému družicové radionavigace, a to prostřednictvím převodu ochranné známky nebo poskytnutím licencí, toto tvrzení musí být nyní kvalifikováno jako pouhá spekulace, která nemá větší váhu nežli opačné tvrzení Komise, podle něhož byla přihláška ochranné známky podána z čistě zajišťovacího důvodu, aby bylo vyloučeno nebezpečí, že by si výraz „Galileo" přivlastnil soukromý podnik a měl z něj prospěch bez jakéhokoliv odůvodnění.

122 Ve skutečnosti žalobkyně vyjadřují pouze svou obavu, že Komise umožní, aby její ochrannou známku Společenství, jakmile bude zapsána OHIM, užívaly soukromé podniky. K tomuto zápisu však ještě nedošlo, tudíž Komise v současné době nemůže

ochrannou známku užívat. Žalobkyně totiž podaly u OHIM odvolání, aby se bránily proti jejímu zápisu (viz bod 15 výše), a toto odvolání má na základě čl. 57 odst. 1 nařízení č. 40/94 odkladný účinek. S ohledem na dostupné prostředky soudní ochrany proti budoucímu rozhodnutí příslušného odvolacího senátu OHIM není možné určit, zda bude přihláška ochranné známky podaná Komisí nakonec přijata.

123 Je pravda, že soud Společenství je v oblasti náhrady škody oprávněn uložit žalovanému orgánu povinnost zaplatit určitou finanční částku nebo určit jeho odpovědnost, i když škoda nemůže být dosud přesně vyčíslena, za podmínky, že se jedná o hrozící a s dostatečnou jistotou předvídatelnou škodu, přičemž soudu může být věc předložena, aby bylo zabráněno značnějším škodám, jakmile se příčina škody stane jistou (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. června 1976, Kampffmeyer a další v. Komise a Rada, 56/74 až 60/74, Recueil, s. 711, bod 6, a ze dne 14. ledna 1987, Zuckerfabrik Bedburg v. Rada a Komise, 281/84, Recueil, s. 49, bod 14).

124 Je nicméně nutno podotknout, že i když tato judikatura umožňuje soudu vyhovět žalobě na náhradu škody i přes neexistenci vyčíslené škody, neopravňuje jej k tomu, aby žalovaný orgán odsoudil, aniž by předtím určil, že se tento orgán skutečně dopustil dostatečně závažného porušení právní normy přiznávající práva žalobci.

125 V projednávaném případě tedy nestačí pro to, aby byla Komise odsouzena na základě čl. 288 druhého pododstavce ES, že žalobkyně tvrdí existenci pouhého nebezpečí budoucího porušení tímto orgánem práv, která jim přiznávají čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, v případě, že bude užívat v obchodním styku výraz „Galileo" ve vztahu ke službám nebo výrobkům označeným ochrannými známkami žalobkyň. Žalobkyně zejména neprokázaly, že by současné užívání výrazu „Galileo" Komisí k označení jejího projektu nutně znamenalo budoucí porušení jejich práv.

126 Z předcházejícího vyplývá, že užívání výrazu „Galileo" samotnou Komisí k označení jejího projektu družicové radionavigace nesplňuje všechny podmínky použití čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

127 V důsledku toho Komise tímto jednáním neporušila práva, která žalobkyním přiznávají čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

128 Žalobkyně dále uplatňují, že Komise pobízela a podporovala soukromé podniky účastnící se provozu jejího projektu, aby od nynějška užívaly výraz „Galileo" pro obchodní účely, tedy ve vztahu ke zboží a službám. V tomto ohledu odkazují na desítku sporů mezi nimi a těmito podniky před vnitrostátními soudy a před OHIM (viz body 19 až 21 výše). Podle žalobkyň jsou tyto podniky nutně podněcovány k tomu, aby tento výraz užívaly v obchodním styku, aby byly jejich činnosti konzistentní s projektem zahájeným Komisí. V důsledku toho musí být užívání výrazu „Galileo" soukromým sektorem přičteno Komisi.

129 V tomto ohledu je namístě připomenout, že pouze akty nebo jednání přičitatelné orgánu nebo instituci Společenství mohou vést k založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 10. července 1985, CMC a další v. Komise, 118/83, Recueil, s. 2325, bod 31, a ze dne 23. března 2004, Veřejný ochránce práv v. Lamberts, C-234/02 P, Recueil, s. I-2803, bod 59).

130 Podle ustálené judikatury musí tvrzená škoda vyplývat dostatečně přímým způsobem z vytýkaného jednání, to znamená, že toto jednání musí být určující příčinou škody (viz usnesení Soudu ze dne 12. prosince 2000, Royal Olympic Cruises a další v. Rada a Komise, T-201/99, Recueil, s. II-4005, bod 26 a uvedená judikatura, potvrzené v řízení o kasačním opravném prostředku usnesením Soudního dvora ze

dne 15. ledna 2002, Royal Olympic Cruises a další v. Rada a Komise, C-49/01 P, nezveřejněným ve Sbírce rozhodnutí). Společenství naopak nepřísluší nahrazovat všechny, dokonce i vzdálené, škodlivé následky jednání jeho institucí (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 4. října 1979, Dumortier frères a další v. Rada, 64/76 a 113/76, 167/78 a 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Recueil, s. 3091, bod 21).

131 V projednávaném případě je pravda, že Komise použila výraz „Galileo" k označení evropského projektu družicové radionavigace. Je rovněž pravda, že si Komise musela být vědoma toho, že podniky, které budou usilovat o hospodářský provoz tohoto projektu, se budou snažit užívat tentýž výraz, aby měly prospěch z dobrého jména jak Komise, tak projektu.

132 Je nicméně rovněž pravda, že užívání dotčeného výrazu těmito podniky ve vztahu s jejich hospodářskými činnostmi spočívá na volbě, kterou učinily svobodně.

133 Žalobkyně totiž jednak neprokázaly, že Komise uložila uvedeným podnikům tento výraz užívat nebo že je aktivně pobízela prostřednictvím tajné dohody, aby ho užívaly. Krom toho žalobkyně ani netvrdily, že mezi dotčenými podniky a Komisí existovaly organické a funkční vazby a že Komise vykonávala kontrolu, zasahujíc přímo nebo nepřímo do vedení těchto podniků. Konečně nic neumožňuje předpokládat, že původní výběr výrazu „Galileo" Komisí nutně zúčastněné podniky pobídl, aby tento příklad následovaly, neboť by jinak ohrozily hospodářský úspěch celého projektu.

134 Jelikož se má za to, že podniky znají právo Společenství a právo ochranných známek, zdá se tedy správné domnívat se, že pokud se rozhodly užívat výraz „Galileo" v rámci svých hospodářských činností, musí být odpovědny za své tržní jednání s ohledem na relevantní právní předpisy.

135 Z toho vyplývá, že tato volba podniků musí být považována za přímou a určující příčinu tvrzené škody, jelikož případné přispění Komise k této škodě je příliš vzdálené pro to, aby odpovědnost dotčených podniků mohla být přenesena na Komisi.

136 V důsledku toho musí být žalobní důvod vycházející z porušení práv z ochranné známky žalobkyň odmítnut.

— K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedbalostního jednání Komise vůči žalobkyním

137 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z chybného neprovedení průzkumu ohledně ochranných známek Komisí, stačí poznamenat, že opomenutí orgánů Společenství může vést k založení odpovědnosti Společenství pouze tehdy, pokud orgány porušily právní povinnost jednat vyplývající z ustanovení práva Společenství (viz rozsudek Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services v. Komise, bod 36 výše, bod 143 a uvedená judikatura).

138 V projednávaném případě přitom žalobkyně neuvedly, na základě kterého ustanovení práva Společenství byla Komise povinna provést průzkum ohledně předchozích zápisů výrazu „Galileo" jakožto ochranných známek. Mimoto, jelikož užívání tohoto výrazu Komisí k označení jejího projektu družicové radionavigace neporušilo práva z ochranné známky žalobkyň, neprovedení průzkumu ohledně jejich ochranných známek před tímto užíváním žalovaným orgánem nemůže být kvalifikováno jako chybné.

139 Z toho vyplývá, že se žalobkyním rovněž nepodařilo prokázat protiprávnost jednání vytýkaného v této souvislosti Komisi.

140 V důsledku toho musí být rovněž odmítnut žalobní důvod vycházející z nedbalostního jednání Komise vůči žalobkyním.

— Závěry

141 Jelikož ani protiprávnost jednání vytýkaného Komisi, ani existence dostatečně přímé příčinné souvislosti mezi vytýkaným jednáním a dovolávanou škodou nemohla být prokázána, podmínky založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství nejsou splněny.

142 Za těchto podmínek musí být žaloba na náhradu škody žalobkyň založená na této úpravě odpovědnosti zamítnuta.

K odpovědnosti Komise za dovolené jednání

143 Žalobkyně se dovolávají odpovědnosti Komise za jednání v souladu s právními předpisy. V projednávaném případě užívání výrazu „Galileo" zasáhlo a zasahuje do jejich práv zcela jedinečným způsobem tím, že jsou jedinými podniky, jejichž práva byla dotčeným opatřením zasažena (neobvyklá škoda). Mimoto nebezpečí, že veřejný orgán poruší právo z ochranných známek užíváním výrazu pro projekt, a to i přesto, že by tomuto porušení mohlo být snadno zabráněno, není nijak vlastní

činnosti ve zvláštním hospodářském odvětví (zvláštní škoda). Konečně, neobezřetný výběr výrazu „Galileo" Komisí není odůvodněn žádným obecným hospodářským zájmem (neexistence odůvodnění).

144 V tomto ohledu je namístě uvést, že pokud jako v projednávaném případě není protiprávnost jednání přičítaného orgánům Společenství prokázána, nevyplývá z toho, že by podniky, které se považují za tímto jednáním poškozené, nemohly v žádném případě získat náhradu škody tím, že uplatní mimosmluvní odpovědnost Společenství (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1987, De Boer Buizen v. Rada a Komise, 81/86, Recueil, s. 3677, bod 17).

145 Článek 288 druhý pododstavec ES totiž zakládá povinnost, kterou ukládá Společenství, nahradit škody způsobené jeho orgány na „obecných zásadách společných právním řádům členských států", aniž by v důsledku toho omezoval dosah těchto zásad pouze na úpravu mimosmluvní odpovědnosti Společenství za protiprávní jednání uvedených orgánů.

146 Vnitrostátní právní řády upravující mimosmluvní odpovědnost přitom jednotlivcům umožňují, byť v různé míře, ve zvláštních oblastech a za různých podmínek soudně dosáhnout náhrady některých škod, i v případě neexistence protiprávního jednání původce škody.

147 V případě škody způsobené jednáním orgánů Společenství, jehož protiprávní povaha není prokázána, může být mimosmluvní odpovědnost Společenství založena, pokud jsou současně splněny podmínky týkající se skutečné existence škody, příčinné souvislosti mezi touto škodou a jednáním orgánů Společenství, jakož i neobvyklé

a zvláštní povahy dotčené škody (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. června 2000, Dorsch Consult v. Rada a Komise, C-237/98 P, Recueil, s. I-4549, bod 19).

148 Pokud jde o škody, které mohou hospodářským subjektům vzniknout činnostmi orgánů Společenství, škoda je neobvyklá, pokud překračuje meze hospodářských rizik vlastních činnostem v dotyčném odvětví (rozsudek Afrikanische Frucht--Compagnie a Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert v. Rada a Komise, bod 80 výše, bod 151 a uvedená judikatura).

149 I kdyby se žalobkyním v projednávaném případě podařilo prokázat, že jim vznikla skutečná škoda, která byla způsobena užíváním výrazu „Galileo" Komisí, tuto škodu nelze považovat za škodu překračující meze rizik vlastních užívání téhož výrazu na základě ochranných známek žalobkyň posledně uvedenými.

150 Když si totiž žalobkyně zvolily jméno „Galileo" k označení svých ochranných známek, výrobků a služeb, nemohly nevědět, že se inspirovaly křestním jménem věhlasného italského matematika, fyzika a astronoma, narozeného v roce 1564 v Pise, který je jednou z největších postav evropské kultury a vědy. Žalobkyně se tak dobrovolně vystavily nebezpečí, že někdo jiný, v projednávaném případě Komise, bude moci legálně, tedy aniž by zasáhl do jejich práv z ochranné známky, označovat tímtéž slavným jménem svůj výzkumný program v oblasti družicové radionavigace. Krom toho si již v roce 1989 National Aeronautics and Space Administration (NASA) (americký Národní úřad pro letectví a kosmický prostor) zvolil výraz „Galileo" k označení vesmírné mise, a sice vyslání pozorovací družice na planetu Jupiter.

151 Za okolností projednávaného případu není tedy namístě kvalifikovat škodu údajně vzniklou žalobkyním jako neobvyklou.

152 Takové zjištění stačí k vyloučení jakéhokoliv práva na náhradu škody tohoto druhu, aniž by bylo nezbytné, aby se Soud vyjadřoval k podmínce zvláštnosti tvrzené škody.

153 Z toho vyplývá, že nemůže být vyhověno ani žalobě žalobkyň na náhradu škody, založené na úpravě mimosmluvní odpovědnosti Společenství při neexistenci protiprávního jednání jeho institucí.

154 Z veškerých předcházejících úvah vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

155 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

156 Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměly ve věci úspěch, musí jim být mimo náhrady vlastních nákladů řízení uložena náhrada nákladů řízení vynaložených Komisí, v souladu s návrhovými žádáními, které žalovaný orgán v tomto smyslu předložil.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyním se ukládá náhrada nákladů řízení.

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. května 2006.

Vedoucí soudní kanceláře Předseda

E. Coulon J. Pirrung

Obsah

Skutkový základ sporu ..... II - 1298

1. Výraz „Galileo" užívaný žalobkyněmi ..... II - 1298

2. Výraz „Galileo" užívaný Komisí ..... II - 1300

3. Přihláška ochranné známky Společenství podaná Komisí ..... II - 1303

4. Výměna korespondence mezi žalobkyněmi a Komisí ..... II - 1304

5. Soudní a správní žaloby podané žalobkyněmi souběžně s projednávaným sporem ..... II - 1305

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení ..... II - 1306

Právní otázky ..... II - 1308

1. K přípustnosti ..... II - 1308

Argumenty účastnic řízení ..... II - 1308

Závěry Soudu ..... II - 1310

K požadavku jasnosti a přesnosti žaloby ..... II - 1310

—ĺ; K národním ochranným známkám zapsaným ve Společenství a mimo Společenství ..... II - 1311

— K ochranným známkám majícím dobré jméno ..... II - 1313

— K ochranným známkám Společenství ..... II - 1313

— K obchodním firmám, obchodním jménům a názvům domén .... II - 1314

K návrhovým žádáním směřujícím k tomu, aby Komise ukončila údajné protiprávní jednání ..... II - 1317

Závěry ..... II - 1320

2. K věci samé ..... II - 1321

K odpovědnosti Komise za protiprávní jednání ..... II - 1321

Úvodní poznámky ..... II - 1321

Argumenty účastnic řízení ..... II - 1322

Závěry Soudu ..... II - 1327

— K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práv z ochranné známky žalobkyň ..... II - 1327

— K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedbalostního jednání Komise vůči žalobkyním ..... II - 1335

— Závěry ..... II - 1336

K odpovědnosti Komise za dovolené jednání ..... II - 1336

K nákladům řízení ..... II - 1339